

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení dne 3. května 2017 senátem složeným z předsedkyně senátu Mgr. Ing. Dagmar Bordovské a přísedících soudců Ing. Eleny Blažíkové a Vilemíny Brzobohaté

t a k t o :

Obžalovaný

M.K.,

nar. XXXXX,

bytem XXXXX ,

t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Vazební věznici XXXXX,

je vinen, že

společně s dosud neustanovenou osobou dne 19. 1. 2012 v době od 17.15 hodin do 19.26 hodin vnikl do domu č. XXXXXXXXXXXX, a to tím způsobem, že poté, co poškozená L.V., nar. XXXXX, po zaklepání otevřela dveře domu, natlačili ji dovnitř, srazili ji na zem, odvedli ji i jejího syna V.K., nar. XXXXX, do koupelny, kde poškozenou spoutali za pomoci

plastových rychloupínacích elektropásek a lepicí pásky a jí i synovi přelepili ústa lepicí páskou, kdy poté, co do domu přišel její druh L.K., nar. XXXXX, srazili ho na botník, jeden z útočníků měl pistoli, druhý ho ochromil paralyzérem, následně mu spoutali ruce a nohy a na hlavu mu nasadili textilní tašku, přičemž poté z trezoru ve sklepě domu, k jehož otevření poškozeného K. přiměli, odcizili částku 310.000,- Kč a 1.000,- EUR ke škodě L. V., dále z tašky, kterou měl poškozený L.K.u sebe, odcizili částku 300.000,- Kč z majetku společnosti 1CSC Precision Tubes, a.s. (nyní ke škodě společnosti 1CSC, a.s.), z kabelky L. V. odcizili částku 10.000,- EUR a 2.000,- Kč, dům průběžně prohlédávali a poté jej opustili, celkem tak způsobil škodu ve výši 890.410,- Kč,

kdy v důsledku prožité události se u poškozené L. V. rozvinula posttraumatická stresová porucha, která poškozenou omezovala v obvyklém způsobu života nejméně do jara 2013 znovuvybavováním si prožitých událostí, úlekovými reakcemi, obtížemi se spánkem, podrážděností, nervozitou až agresivitou, dekoncentrací pozornosti, obavou z velkých nebo černě oděných mužů, nedůvěrou, nižší frustrační tolerancí, obavou z cizích lidí a nemožností bydlet v domě, kde ke skutku došlo, kdy porucha plíživě přešla v nevratnou chronickou změnu osobnosti, jež nyní vykazuje psychastenické rysy, rysy sociální maladaptivity a závislosti,

t e d y

- proti jinému užil násilí a pohrůžky bezprostředního násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví a značnou škodu;
- neoprávněně vnikl do obydlí jiného, užil při činu násilí a takový čin spáchal se zbraní.

T í m s p á c h a l

- zvláště závažný zločin loupeže dle § 173 odst. 1, 2 písm. b), c) trestního zákoníku,
- přečin porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, 3 trestního zákoníku,
-

a z a t o s e o d s u z u j e

a taktéž za spáchání zločinu krádeže dle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, přečinu porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, 2 trestního zákoníku, přečinu poškození cizí věci dle § 228 odst. 1 trestního zákoníku a přečinu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku dle § 234 odst. 1 trestního zákoníku, jimiž byl uznán vinným rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 7. 12. 2016, sp. zn. 43 T 8/2015,

podle § 173 odstavec 2 trestního zákoníku, za použití § 43 odstavec 2 trestního zákoníku, k **souhrnnému trestu odnětí svobody** v trvání

8 a 1/2 (osm a půl) roku.

Podle § 56 odstavec 3 trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 70 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 5. 2015 se obžalovanému ukládá **trest propadnutí věci**, a to:

- lamače zámků - zajištěný pod č. 6 při domovní prohlídce obžalovaného M. K. ve věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 43 T 8/2015, nyní uložen na OKTE Brno
- černé sportovní tašky obsahující pracovní rukavice, akuvrtačku Pattfield a páčidlo červenočerné barvy - zajištěna pod č. 2 při domovní prohlídce u obžalovaného M.K. ve věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 43 T 8/2015, nyní uložena na Policii ČR, KŘ Vysočina, Jihlava,
- kovového háčku s plastovou rukojetí - zajištěný pod č. 2 při ohledání vozidla AUDI užívaného obžalovaným M. K. ve věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 43 T 8/2015, nyní uložen na OKTE Brno.

Podle § 43 odstavec 2 trestního zákoníku se **ruší** výrok o trestu uloženém obžalovanému M.K. rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 7.12.2016, sp. zn. 43 T 8/2015, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný **povinen nahradit** poškozené společnosti Česká pojišťovna a.s., IČ 45275956, se sídlem Praha 1, Spálená 75/16, škodu ve výši 34.000,- Kč a poškozené Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra České republiky, IČ 47114304, se sídlem Praha 3, Vinohradská 2577/178, škodu ve výši 729,- Kč.

O d ů v o d n ě n í:

Dokazováním provedeným u hlavního líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je specifikováno ve výroku tohoto rozsudku.

Soud k důkazu vyslechl obžalovaného M.K., dále poškozeného L. K., ve smyslu § 211 odst. 1 trestního řádu byla za souhlasu stran čtena výpověď svědkyně L.V., stejně tak i úřední záznam o podaném vysvětlení s odkazem na souhlas udělený dle § 211 odst. 6 trestního řádu. Soud dále k důkazu četl za souhlasu stran svědeckou výpověď P.J. a J.K.. Za účelem ověření obhajoby obžalovaného byli jako svědci vyslechnuti M.L., L.L., T.K., V.P., R.S. a J.M.. Dokazování bylo doplněno čtením úředního záznamu o podaném vysvětlení, který byl sepsán s A.A.. Dále byl k důkazu za souhlasu stran čten znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, který vypracovala MUDr. Zuzana Švehláková a jehož předmětem bylo posouzení zdravotního stavu poškozené L. V.. Dokazování bylo doplněno celou řadou listin, o nichž bude pojednáno níže.

Pokud jde o poškozenou L. V., ta u soudu nebyla osobně slyšena, kdy soud považoval za dostačující obsah její svědecké výpovědi a obsah úředního záznamu o podaném vysvětlení z přípravného řízení, kdy v obou případech strany souhlasily s jejich čtením. Na tomto místě soud odkazuje také na závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, o němž bude ještě podrobněji pojednáno, který obsahuje doporučení nevystavovat poškozenou V. nutnosti osobní účasti na dalších úkonech trestního řízení, neboť by s vysokou pravděpodobností takto mohlo dojít k retraumatizaci a k dekompenzaci jejího psychického stavu. V přípravném řízení poškozená poskytla velice podrobnou výpověď, ať už v rámci podaného vysvětlení, či v rámci doplnění, kdy byla vyslechnuta jako svědkyně pouze k následkům, kterými od uvedené události trpí. Poškozená V. podrobně popsala, co se odehrálo v domě, v němž se nacházela společně se svým synem V., kdy uváděla, že kolem 17.15 až 17.30 hodin někdo zaklepal na domovní dveře, svědkyně se domnívala, že je to její druh L.K., nicméně po odemknutí dveří se dveře náhle otevřely, stáli mezi nimi dva maskovaní muži, kteří měli v rukou velké papírové krabice, natlačili se do domu, kdy přitom

poškozenou srazili na zem. Poškozená kopala a křičela, muži se ji snažili uklidnit, do toho přišel její syn, syna chytl do náruče. Muži poškozenou vyzvali, aby šla nahoru, celou dobu měla syna v náručí, takto byli odvedeni do koupelny, na zemi muži spoutali poškozenou za pomoci plastových rychlopásek, poškozené i jejímu synovi přelepili ústa lepicí páskou. Muži zanechali ženu i dítě v koupelně a odešli, kdy poškozené se podařilo z pásků na rukou vyprostit, zavřela dveře do koupelny a uzamkla je zevnitř, nicméně po chvíli se muži vrátili a dveře vyrazili, poškozenou opětovně svázali páskou, pásku použili také na omotání úst, kdy lepicí pásku přemotali ženě okolo hlavy, totéž učinili jejímu synovi, rovněž ho k něčemu přivázali. Po určité době přijel do domu její partner, kdy z chování mužů poškozená usoudila, že právě na něj čekají. Poté, co druh vešel do domu, slyšela nějaké rány a jeho hlas, její druh hovořil o penězích, řekl jim, že dovezl 300 tisíc korun, ať si je vezmou. Dále zaznamenala řeč o trezorech, které měli v suterénu, kdy jeden z trezorů je partnera a druhý poškozené. Následně se mladší muž poškozené ptal, kde jsou v domě peníze, kdy svědkyně uvedla, že v trezoru, posléze chtěl muž klíče od trezoru, kdy poškozená mu podala příslušné informace. Poté, co se muž vrátil ze suterénu, krátce hovořil o penězích, které tam byly, ptal se na další peníze, poškozená uvedla, že nějaké peníze má v peněženke. Mladší muž, který opakovaně za poškozenou chodil nahoru do koupelny, prohledal její kabelku, která byla na schodišti u koupelny, z peněženky si vzal asi 2 tisíce korun, dále byla v kabelce igelitová složka s obsahem asi 10 tisíc euro. Poté na poškozenou i syna vysypal sáček pepře. Po nějaké době slyšela poškozená zespodu volat partnera, který za nějakou dobu za nimi přišel do koupelny a rozvázal je. Přepadení nahlásili policii, kdy poškozená měla zato, že vše skončilo asi v 19.20 hodin. Poškozená upřesnila, že z trezoru jí zmizela částka 310 tisíc korun a tisíc euro, z kabelky jí bylo odcizeno 10 tisíc euro a 2 tisíce korun, rovněž došlo k poškození dveří.

Svědkyně uváděla, že se jednalo o dva muže, kdy starší byl ve věku asi 45 až 50 let, vysoký asi 190 cm, statné postavy, oblečen v černém oděvu, na hlavě měl černou pletenou čepici, na rukou černé kožené rukavice, měl černé kožené zimní boty, kdy obličej měl maskovaný latexovou maskou na karneval. Mladší muž byl agresivnější, starý asi 35 let, vysoký asi 180 cm, atletické postavy, oblečen podobně jako starší muž, měl rovněž podobnou masku, rukavice a boty.

V rámci svědecké výpovědi v přípravném řízení svědkyně popisovala, jaké pociťuje potíže v návaznosti na přepadení, uváděla, že je ve stresu, o přepadení se jí zdá, vybavuje se jí to, věc se jí vrací. Léčí se na psychiatrii, užívá medikaci. Svědkyně se bála sama doma, nevycházela z domu po setmění, nepouštěla si k sobě cizí lidi, omezila kontakty s dřívějšími známými a izolovala se. Zhruba půl roku po přepadení se její stav zhoršil, spala s nožem, měla zato, že u nich stále někdo chodí po střeše. Krátce po loupeži se přestěhovali z Jedovnic. Opakovaně se vyjadřovala k finančním prostředkům, které jí byly odcizeny, a to shodně jako ve shora uvedeném úředním záznamu o podaném vysvětlení.

Poškozený L.K. předně uvedl, že obžalovaného M.K. nezná. Pokud jde o samotnou událost, 19. ledna přijel kolem půl šesté do místa bydliště, vystoupil, po odemčení vešel do předsíně. Když otevřel druhé dveře do domu, rozsvítlo se a vrhli se na něj dva muži. Moc z nich neviděl, všiml si, že měli bílé masky, černé čepice a byli oblečení v černém, měli černé rukavice a černé boty na nohou. Jeden vytáhl pistoli, povalili ho na botník, druhý z mužů vytáhl paralyzér, který mu přiložil do oblasti nosu a spustil ho, takže poškozený byl na chvíli

ochromen. Poškozenému na zemi svázali ruce a nohy elektrikářskou rychlopáskou na jedno použití, na hlavu mu dali textilní prodyšnou tašku. Poškozený slyšel, že L.V. i se synem jsou v pořádku. Muži s ním nijak nekomunikovali, on sám se snažil zjistit, co vlastně chtějí, kdo je poslal. V tašce měl hotovost z firmy 1CSC, kde tehdy pracoval, nabízel jim ji, aby odešli. Muži na to nereagovali, prohledali ho, našli klíče od trezoru, který byl ve sklepě. Trezor se jim nedařilo otevřít, rozvázali tedy poškozenému nohy a jeden z mužů ho vedl dolů k trezoru, kdy poškozený trezor odemknul, následně byl odveden zase zpět na místo. Muži asi půl hodiny prohledávali oblast trezoru, dále tašku poškozeného z práce, chodili po celém domě. Vypτάvali se V., kde má peníze, prohledávali i její osobní věci. Po určité době odvedli poškozeného z předsíně, vrátili ho na schodiště, tam si lehl na schody, znovu ho svázali a začali dům posypávat pepřem. Když muži odešli, poškozený roztrhl elektrikářskou pásku, kterou měl svázané nohy, šel do kuchyně, rozřezal si pásku na rukou a osvobodil V. se synem, následně volali policii.

Pokud jde o útočníky, poškozený, který je poměrně vysoký, uváděl, že muži byli minimálně stejně vysocí jako on sám, asi 190 cm, možná víc. Vypadali jako poměrně velcí chlapi. Masky jim zakrývaly celý obličej, měli otvory jen na oči, šlo o masky bílé barvy. Muži neřikali, co chtějí, nekomunikovali. Poškozený upřesňoval, že ústa měl přelepená izolepou, běžnou lepicí páskou o šířce asi 5 cm hnědé nebo šedé barvy, elektrikářské pásky i lepicí pásku si muži přinesli s sebou. Popisoval, že L.V. ležela svázaná jako on, i na ústech měla pásku, pokud jde o syna, měl rovněž na ústech pásku, svědek uvedl, že má zato, že syn měl svázané pouze nohy, ruce ne. Život rodiny se po přepadení hodně změnil, V. má velké psychické potíže, změnili zaměstnání, přestěhovali se.

Svědek uváděl, že s V. se o průběhu přepadení do okamžiku, než přišel domů, bavili, uváděla, že někdo zaklepal, měla zato, že se vrací partner, otevřela dveře, muži vnikli dovnitř a povalili ji, ptali se jí, kde je její druh, za jak dlouho přijede, následně je odvedli do koupelny s tím, že tam mají zůstat, později vyrazili dveře. K majetku, který měli muži odnést, svědek upřesnil, že si muži odnesli 300 tisíc korun z majetku firmy 1CSC, kde byl tehdy zaměstnán, popisoval, z jakých důvodů měl peníze u sebe, kdy uváděl, že se jednalo o vcelku běžnou situaci, dále muži odnesli z trezoru finanční částku ve výši 10 až 15 tisíc korun, kdy se jednalo o finanční prostředky V., rovněž se V. ztratily peníze vybrané na dovolenou, šlo o částku 10 tisíc euro, přišla i o nějaké české koruny, které měla mít údajně schované někde mezi prádlem, mělo jít o 200 až 250 tisíc korun. V přípravném řízení nicméně svědek uváděl, že značná finanční částka v českých korunách byla umístěna právě v trezoru, tento rozpor u hlavního líčení osvětloval tím, že to nebyly jeho peníze, zřejmě tedy byly v trezoru, blíže již nevěděl.

Svědek P. J. uvedl, že ve večerních hodinách jel společně s J. K. svým automobilem domů, kdy v Jedovnicích na ulici XXXXX viděli dva muže, kteří vypadali, jako by byli stejní, měli asi 180 cm, byli štíhlí, nesli v rukou nějaké krabice. Když projížděli, muži krabice zvedli před obličej, aby jim do obličejů nebylo vidět. Jednalo se o papírové kartonové krabice o rozměrech asi 30 x 40 x 15 cm. Svědek jim do obličejů neviděl, nicméně jejich chování se mu zdálo podezřelé. Byli oblečení v tmavém oblečení – modrém nebo černém.

Stejně tak svědek J.K. uváděl, že s P.J. jeli jeho autem z práce, kdy v době mezi pátou a půl sedmou na ulici XXXXX pozorovali ze vzdálenosti asi jednoho metru dva muže, kteří si zakryli obličeje kabelami nebo něčím podobným, do tváře jim neviděl. Byli vysocí asi 170 až 180 cm, stíhlejší. Na sobě měli tmavé oblečení.

Za účelem zjištění skutkového stavu byly k důkazu provedeny konkrétní listiny, soud zejména odkazuje na protokol o ohledání místa činu, doplněný náčrtem, fotodokumentací a seznamem stop. Z protokolu jednoznačně vyplývá dispoziční rozčlenění nemovitosti, v níž k přepadení mělo dojít, jsou zaznamenána místa, odkud byly zajištěny pachové stopy, zejména pak věcné stopy, konkrétně jednotlivé rychloupínací elektrikářské pásky černé barvy a kobercové lepicí pásky stříbrné barvy, rovněž je takto zjištěno, že byl nalezen otisk trasologické stopy, a to na cestě do suterénu domu. Konkrétní místa nálezu či zajištění jednotlivých stop jsou rovněž zaznamenána v náčrtku a detailně vyfotografována. Dále soud zmiňuje protokol o ohledání místa činu, náčrtek, záznam a mapu, které se vztahují k vlastní nemovitosti, zejména pak k jejímu umístění na pozemku, nejbližšímu okolí. Ze záznamu o použití služebního psa vyplývá, že pes vypracoval pachovou stopu o délce 330 m, stopa vedla od rodinného domu po ulici XXXXX, dále po ulici XXXXX. Pokud jde o protokoly o prohlídce těla, takto bylo zjištěno, že oba poškození utrpěli drobné oděrky, poškozený K. zejména oděrku na čele nad kořenem nosu a oděrku u kořene nosu, dále rýhu na zápěstí levé ruky, poškozená V. oděrky a otlaky na pravém i levém zápěstí i na tvářích přes ústa. Drobná zranění jsou zachycena i na připojené fotodokumentaci. K důkazu byly dále provedeny protokoly o odběru jednotlivých pachových stop, kdy nicméně z příslušného sdělení policie vyplývá, že pachové stopy byly v průběhu března 2013 zničeny, nebylo tedy možné provést případně následnou komparaci vztahující se k danému případu. Pokud jde o průběh policejního výjezdu na základě oznámení L.K., jednotlivé rané úkony v souvislosti s vyšetřováním daného případu, chronologický přehled policejních úkonů, toto vše je zachyceno v příslušných úředních záznamech a v přehledech, jež byly rovněž provedeny k důkazu.

Soud k důkazu rovněž provedl řadu listin, které vyžádal od České pojišťovny a. s., kdy se jedná především o smlouvu o pojištění domácnosti, která byla sepsána s L.V. a která obsahuje informace o podmínkách při pojistném plnění v souvislosti s odcizením hotovosti z domácnosti, zejména uvádí konkrétní limity pro pojistné plnění. K důkazu bylo dále provedeno hlášení škodní události ze dne 29. 1. 2012, jež obsahuje informace o tom, že z trezoru mělo být odcizeno 310 tisíc korun a tisíc euro, z kabelky a peněženky pak 10 tisíc euro a 3 – 5 tisíc korun. Listiny jsou doplněny výpočtem pojistného plnění, kdy v souladu s podmínkami v rámci smlouvy o pojištění domácnosti bylo určeno, že po odečtu spoluúčasti ve výši tisíc korun bude vyplaceno pojistné plnění ve výši 34 tisíce korun, což vyplývá rovněž z rekapitulace výpočtu ve vztahu k příslušné pojistné události, rovněž je to patrné z příslušné likvidační zprávy. Z příslušné informace o výplatě je zřejmé, že 19. 7. 2012 bylo pojistné plnění v uvedené výši zasláno na příslušný účet L.V..

Pokud jde o analýzu zajištěných stop, v souvislosti s tím byly k důkazu čteny znalecké posudky vypracované odborem kriminalistické techniky a expertíz Policie České republiky, konkrétně z oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie, trasologie, mechanoskopie, biologie a genetika. Pokud jde o zajištěné věcné stopy, konkrétně rychloupínací pásky a stříbrné lepicí

pásky, byly vyvolány pouze šmouhy a fragmenty daktyloskopických stop, které byly vyhodnoceny jako neupotřebitelné k provedení individuální identifikace osoby. Zajištěné trasologické stopy byly rovněž předloženy příslušným expertům, nicméně žádná ze stop nebyla upotřebitelná k provedení individuální identifikace. K určení skupinové příslušnosti byly upotřebitelné dvě ze stop, kdy se jednalo o otisk podešve vycházkové nebo pracovní obuvi stejného druhu. Typově se mohlo jednat o sportovní vysokou obuv, obdoba Martens, případně o pracovní či vojenskou obuv. Mechanoskopický posudek se zabýval otázkou, jakými nástroji bylo provedeno přerušení rychloupínacích pásek, kdy takto bylo zjištěno, že přerušení odpovídá řeznému mechanismu typu nože. Mechanoskopické stopy od pracovní části nástroje zachované v místě porušení pásek nejsou způsobilé k individuální identifikaci použitého nástroje.

Pokud jde o závěry znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika, znalci v tomto případě zkoumali rychloupínací plastové pásky a kobercové lepicí pásky, které byly zajištěny na místě činu. Ve většině stop nebyla zjištěna lidská DNA, pouze ve stopě označené č. 9 – na kobercové lepicí pásce, která byla s odkazem na obsah protokolu o ohledání místa činu nalezena na zábradlí u schodů nad podestou, byl zjištěn červenohnědý otěr, v němž byla prokázána přítomnost lidské krve. Minoritním zůstavitelem ve směsném profilu DNA ze stěru stopy lidské krve na lepidlo straně pásky byl s odkazem na odebraný biologický materiál poškozený L.K., kdy podle posudku ze dne 16. 4. 2012 majoritní složka tohoto profilu DNA byla porovnána s profily DNA vedenými v národní databázi DNA, přičemž nebyla zjištěna shoda. Dne 25. 5. 2015 pak byla dle příslušného sdělení policie informována o zjištění individuální shody s profilem DNA, který byl takto zjištěn, s profilem DNA prověřované osoby M.K.. Na základě tohoto sdělení došlo k vypracování doplnění znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví genetika, jenž byl rovněž čten k důkazu, kdy jeho závěrem bylo zjištění, že stanovený genetický profil ze stopy č. 9 je individuálně shodný s profilem DNA zadaným v systémech databáze DNA k osobě označené M.K., nar. XXXXX.

Dokazování bylo dále doplněno čtením ústavního znaleckého posudku, který byl vypracován Nemocnicí na Bulovce z oboru kriminalistika, odvětví identifikační genetika, jehož závěrem bylo tvrzení, že shora rozvedený znalecký posudek vypracovaný OKTE Brno se jeví nejednoznačný a nepřezkoumatelný, neboť v něm nejsou jednoznačně identifikovány použité metody, nejsou uvedeny konkrétní naměřené hodnoty (kvantita DNA a získané DNA profily, statistické vyhodnocení) či důležité informace o použitém spotřebním materiálu. Nelze vyloučit, že pokud jde o shodu mezi smíšeným DNA profilem na stopě a databázovým záznamem, může se jednat o shodu náhodnou, s případem nesouvisející. Stejně tak nelze vyloučit, že u vzorků vyřazených ze zkoumání po kvantifikaci by se podařilo získat upotřebitelné DNA profily vhodné k porovnání databází. Posudek se také zaměřuje na posouzení možnosti primárního a sekundárního přenosu biologického materiálu.

Dále byla k důkazu provedena skupina listin, která byla doplněna znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, jež se zabývá zdravotním stavem poškozené L. V.. Soud vedle zmíněného znaleckého posudku odkazuje na příslušné lékařské zprávy a vyúčtování zdravotní pojišťovny, u níž je V. pojištěna. Především soud k důkazu provedl lékařskou zprávu T. K. z 20. 1. 2012, v níž je uvedeno, že L.V. měla být napadena ve

vlastním domě dvěma muži, při útoku spadla na záda a kostrč, v souvislosti s tím udávala bolestivost určitých částí páteře. Ze zprávy z oddělení psychiatrie, kterou vypracovala E.Č., vyplývá, že V. je v její péči od roku 2012 pro neurotické potíže, konkrétně nespavost a úzkosti po přepadení. Z vyúčtování Zdravotní pojišťovny Ministerstva vnitra ČR je patrné, že 20. 1. 2012 byly provedeny některé lékařské úkony odpovídající obsahu lékařské zprávy K., zejména rentgeny. Pokud jde o shora zmíněný znalecký posudek, znalkyně MUDr. Zuzana Švehláková dovodila, že L.V. trpí chronickou změnou osobnosti, která byla diagnostikována jako trvalý následek posttraumatické stresové poruchy, jež se u ní rozvinula do půl roku po loupeži ze dne 19. 1. 2012 jako přímý důsledek této události. Poškozená byla posttraumatickou stresovou poruchou omezena v obvyklém způsobu života až do jara 2013, v dubnu jí byla vysazena antidepresiva, omezení v obvyklém způsobu života však trvalo i nadále, neboť psychický stav se sice stabilizoval, ale na jiné než premorbidní úrovni. Nyní je již diagnostikována trvalá změna osobnosti poškozené, jedná se tedy o změnu nevratnou. Nelze přesně ohraničit, jak dlouho porucha trvá, neboť vzniká plíživě po proběhlé posttraumatické stresové poruše u osoby, která premorbidně poruchou osobnosti netrpěla. Konkrétně pak posttraumatická stresová porucha byla u poškozené diagnostikována v srpnu 2012, projevovala se znovuvybavováním si vzpomínek na prožité (flash-backy), obavami z velkých nebo černě oděných mužů, poškozená nemohla bydlet v domě, kde se čin stal, měla a stále má strach z cizích lidí, trpí nedůvěrou, obavností, nižší frustrační tolerancí, vyhýbá se okolnostem spojeným se stresem, vykazuje úlekové reakce, má obtíže se spánkem, dříve trpěla i nočními můrami, trpí probouzením, podrážděností, nervozitou až agresivitou, dekoncentrací pozornosti. Trvalá změna osobnosti jako následek proběhlé posttraumatické stresové poruchy je neléčitelná a projevuje se osobnostními rysy, které dříve nebyly u poškozené přítomny. Premorbidně byla její osobnost normálně strukturovaná a nevykazovala poruchové rysy, naopak nyní se u ní projevují rysy psychastenické, rysy sociální maladaptivity a závislosti. Spouštěcím mechanismem posttraumatické stresové poruchy bylo přepadení v domě, v němž v té době žila.

Soud dále k důkazu četl listiny vztahující se k tehdejšímu zaměstnavateli poškozeného L. K., zejména výpis z obchodního rejstříku, seznam tehdejších zaměstnanců, dále příjmový pokladní doklad a doklad o výběru z účtu částky ve výši 300 tisíc korun ze dne 17. 1. 2012. Pokud jde o informace získané na základě příkazu k zjištění údajů o telekomunikačním provozu, takto nebyly zjištěny žádné zásadní skutečnosti. Dokazování bylo doplněno důkazem v podobě kurzovního lístku ke dni, v němž se skutek odehrál.

Další skupina listin se týká osobního automobilu Audi A6, které měl užívat obžalovaný M.K., konkrétně pak věci, které v něm byly nalezeny v rámci ohledání, zde soud odkazuje na protokol o ohledání, příslušný souhlas, seznam zajištěných věcných stop, z něhož vyplývá, že mimo jiné byla zajištěna navigace TomTom a mobilní telefony Nokia, dále pak na informace z mobilu, který měl být užíván obžalovaným, taktéž na odborné vyjádření z oboru kriminalistika, analýza dat a zkoumání nosičů dat, a to zejména na část týkající se mobilních telefonů a navigace TomTom. Důkazy byly doplněny výpisy a mapkami, které přesně specifikovaly s odkazem na informace získané z TomTom navigace místa v Jedovnicích a v Chrlicích, která byla do navigace TomTom zadávána, informace však neobsahovaly žádné konkrétní časové určení. Z žádného důkazu rovněž nevyplývá, že by

navigaci užíval výhradně obžalovaný. V tomto směru tedy soud nevedl dokazování, např. přehráním média se záznamy z navigace, jak původně navrhovala obhajoba.

Z uvedených důkazů naprosto jednoznačně vyplývá, že dne 19. 1. 2012 ve večerních hodinách došlo k přepadení poškozených L. V. a L. K., a to včetně jejich syna V.K. dvěma muži tak, jak podrobně popisovali jak V., tak K.. Na tomto místě soud uvádí, že plně vychází z výpovědi L. V. a L. K., které považuje za zcela hodnověrné, neboť veškeré jimi tvrzené informace jsou jednak ve vzájemném souladu a jednak zcela odpovídají obsahu provedených listinných důkazů, zejména soud odkazuje na shora rozvedený obsah protokolu o ohledání místa činu včetně náčrtku, fotodokumentace a seznamu zajištěných stop, kdy bylo zjištěno, že na místě byly nalezeny smotané lepicí pásky, rozříznuté rychloupínací elektrikářské pásky, oba poškození měli na těle stopy násilí, resp. užití pásek vůči jejich tělu, poškozená V. byla dokonce ošetřena lékařem, drobná zranění, která takto utrpěla, rovněž odpovídala situaci, kterou popisovala, zejména pak byla dále vyšetřována psychiatrem, který dospěl k závěru, že v důsledku uvedené události poškozená utrpěla posttraumatickou stresovou poruchu, jež následně plíživě přešla do chronické poruchy osobnosti. Je naprosto zřejmé, že poškozená byla vystavena jednání, jež bylo způsobilé uvedené psychické následky vyvolat. Pokud jde o závěry zmíněného znaleckého posudku, soud je považuje za úplné, jasné a spolehlivé, posudek je srozumitelný, jeho závěry jsou v souladu s ostatními zjištěními, zejména s tvrzeními L. V., částečně L. K., rovněž s lékařskými zprávami. V posudku jsou podrobně popsána omezení v obvyklém způsobu života, které posttraumatická stresová porucha u poškozené vyvolala, rovněž posudek jednoznačně vysvětluje, z jakého důvodu a za jakých okolností došlo k rozvinutí chronické poruchy osobnosti, kdy rovněž pokud jde o tuto změnu zdravotního stavu, zde vysvětluje, jak se na životě či na samotné poškozené projevila. Výpovědi V. a K. jsou pak dále v souladu s výpovědí naprosto nezávislých svědků, a to P.J. a J.K., kteří zaregistrovali dva vysoké muže s krabicemi či obdobnými předměty, jimiž si zakrývali obličej a kteří se pohybovali v blízkosti bydliště poškozených, kdy místo, kde byli těmito svědky spatřeni, se nachází na trajektorii, kterou rovněž stanovil služební pes při ohledání místa činu tak, jak je uvedeno v příslušných záznamech a protokolech. Stejně tak odpovídá popis mužů tak, jak jej podali K., V. a následně i J. a K..

Pokud jde o finanční prostředky, které měly být neznámými útočníky z domu poškozených při přepadení odcizeny, soud na tomto místě uvádí, že poškozená L.V. v krátké době po přepadení podrobně popisovala, jaké konkrétní částky a z jakých míst jí byly odcizeny, kdy uvedla, že z jejího trezoru byla odcizena částka 310 tisíc korun a dále tisíc euro, z její kabelky pak 10 tisíc euro a 2 tisíce korun. Rovněž uvedla, že slyšela svého partnera, jak útočníkům říká, že dovezl 300 tisíc korun a ať si je vezmou. Shodně se potom vyjadřovala také v rámci podání svědecké výpovědi dne 28. července 2015. Ve stejném duchu byly vyplněny listiny, které souvisely s uplatněním nároku na pojistné plnění z pojistné události, které byly rovněž čteny k důkazu a o nichž již bylo pojednáno. V rámci hlášení škodných událostí ze dne 29. 1. 2012 je jednoznačně uvedeno, co konkrétně bylo odcizeno z trezoru, a to v souladu s tím, jak ve věci vypovídala V., pokud jde o kabelku a peněženku, V. vyplnila, že se jí ztratilo 10 tisíc euro a 3 tisíce až 5 tisíc korun. Tyto informace byly do hlášení zaneseny přesto, že ze dříve uzavřené pojistné smlouvy jednoznačně vyplývalo, že pojistné plnění zcela jistě nepokryje veškerou škodu, která měla takto vzniknout, nebylo tedy zjištěno nic, na základě čehož by se soud mohl domnívat, že poškození měli zájem škodu svévolně

navyšovat. Pokud jde o vyčíslení škody v českých korunách ve vztahu k odcizeným částkám v euro, soud odkazuje na příslušný kurzovní lístek České národní banky ke dni 19. 1. 2012.

Svědka L.K. u hlavního líčení vypovídal k částce 300 tisíc korun, kdy vysvětloval, z jakých důvodů měl finanční prostředky svého zaměstnavatele u sebe, jeho tvrzení nejsou žádným způsobem zpochybněna, nebylo zjištěno nic, z čehož by vyplývalo, že svědek v této části nehovoří pravdu, soud také odkazuje na listiny, které se této částky týkají, zejména na výpis z účtu a příslušný doklad zaměstnavatele. V této části je výpověď svědka K. také v souladu s výpovědí V., která komunikaci mezi svědkem K. a útočníky slyšela. Svědek K. se dále vyjadřoval k dalším odcizeným částkám, kdy tvrdil u hlavního líčení, že v trezoru nicméně nebyly žádné větší částky, a to s výjimkou hotovosti okolo 10 až 15 tisíc, kdy se jednalo o peníze V., dále se vyjadřoval k tomu, že vybírali na dovolenou, na kterou se chystali, 10 tisíc euro, rovněž tato se V. ztratila. Uváděl, že vyšší finanční částka okolo 200 až 250 tisíc se ztratila V. z jiného místa, nikoli z trezoru, měla tyto peníze schované někde mezi prádlem, blíže už si nevzpomněl. Pokud mu byla přečtena výpověď z přípravného řízení, kde se jednoznačně vyjadřoval souladně s V., uvedl, že peníze V. byly tedy pravděpodobně v trezoru, upřesňoval, že se nejednalo o jeho finanční prostředky, příliš se o ně tedy nezajímal. Uváděl, že k trezoru družky měla ona sama své klíče. Soud, pokud jde o vyhodnocení této části výpovědi svědka K., má zato, že lze akceptovat i za existence těchto rozporů svědeckou výpověď V., kterou považuje za jednoznačně hodnověrnou, jež je navíc podpořena hlášením vůči pojišťovně, kdy pokud jde o výpověď K., ten v hrubých rysech hovoří rovněž o stejných finančních částkách. Nelze přehlédnout, že o události u hlavního líčení vypovídal se značným časovým odstupem, je tedy pravděpodobnější, že výpověď, jež s ním byla sepsána bezprostředně po přepadení, se jeví přesnější a hodnověrnější. Soud má zato, že i přes tuto nepřesnost v rámci výpovědi svědka K. u hlavního líčení lze mít za jednoznačně prokázáno, že došlo k odcizení finančních částek tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

Za této důkazní situace pak neobstojí jakákoli námitka vůči svědku K. v tom smyslu, že je osobou s nejasnou minulostí, měl v souvislosti s dřívějším podnikáním přivést firmu do značných dluhů, měl být trestně stíhán. Soud k důkazu v tomto směru provedl listiny, konkrétně zprávy o případném policejním vyšetřování, rovněž opis z rejstříku trestů L. K., poškozený nebyl dosud soudně trestán, byl stíhán pro spáchání trestného činu úvěrového podvodu a poškozování věřitele. Soud na tomto místě podotýká, že lze připustit, že si poškozený v souvislosti s dřívějším podnikáním a situací, do níž se mohl dostat, ocitl v celé řadě problematických situací, zejména v konfliktních vztazích s dalšími osobami, jež nicméně soud neznal a neví ani žádné bližší informace, ani nezná okolnosti těchto případných potíží. Lze připustit, že muži, kteří vnikli do domu, který poškozený K. s družkou a synem užívali, mohli s dříve neobjasněnými potížemi s podnikáním K. souviset, tomu by nasvědčovala zejména skutečnost, jež byla tvrzena jak V., tak K., že muži s nimi příliš nekomunikovali, neuváděli, co chtějí, ani proč přišli, na co čekají. Lze připustit, že okolnosti nasvědčují spíše tomu, že poškozený K. věděl přesně, co muži chtějí a z jakého důvodu jej takto navštívili. Sám, jak vypověděl i jak potvrdila V., jim nabízel na samém počátku, aniž by o to žádali, finanční prostředky ve vyšší částce, které měl v tašce ze zaměstnání. Tento možný závěr nicméně nijak neznehodnovňuje tvrzení K. ani V., když s odkazem na shora rozvedené důkazy lze mít jednoznačně za prokázáno, že ke skutku tak, jak bylo uvedeno ve výroku tohoto rozsudku, skutečně došlo.

Pokud jde o pachatele shora rozvedeného jednání, předně je třeba uvést, že k osobě jednoho z mužů, který měl do domu L. K. vniknout, nebyly zjištěny s výjimkou popisu, který podali K., V., J. a K., nic zjištěno, jeho totožnost nebyla odhalena. Pokud jde o druhého z mužů, pak je soud toho názoru, že důkazní situace umožňuje jednoznačně dovodit, že jím byl právě obžalovaný M.K..

Obžalovaný v přípravném řízení nevypovídal, u hlavního líčení pak uvedl, že se žádné trestné činnosti, jež je mu kladena za vinu, nedopustil. Vyjadřoval se velice podrobně k tomu, jak trávil den 19. 1. 2012, kdy specifikoval, že celý den byl se svou přítelkyní M. L. v realitní kanceláři XXXXX. Pět minut před půl devátou ráno tedy s přítelkyní nastoupili do vozu a jeli na ulici Zvěřinova, kde měli z předešlého dne domluvenou schůzku s klientkou. Asi po 15 až 20 minutách autem odjeli do realitní kanceláře XXXXX na náměstí Svobody. Debatovali s paní L. starší a takto zjistili, že ve 12 hodin přijde do kanceláře pan M. z Komerční banky. To se také skutečně stalo, paní L. s ním odešla na oběd, jak bývalo zvykem. Po 13. hodině se vrátili, kdy jim L. sdělila, že klient, který má domluvenou schůzku s panem M., pan K., který měl podepisovat smlouvu o kreditní kartě, nepříjde, nestihne tedy schůzku ve 14 hodin. M. tedy odešel, aniž se s kýmkoliv toho dne setkal. Na K. čekali do 16. hodiny, kdy se dostavil, podepsal uvedenou smlouvu. Obžalovaný s přítelkyní debatovali s K. o vícepracích na jeho mezonetovém bytě na Zvěřinově, řešili vytýkáci vady na podlahách a na koupelnách. K. odešel po 15 až 20 minutách. Téhož dne pak později přišel pan S. na předem domluvenou schůzku s L. L., která s ním měla rozjednaný hypoteční úvěr na jeho domě ve Vícemilicích u Bučovic. S. si objednal čaj, který mu obžalovaný šel uvařit do kuchyňky, přitom rozbil památeční hrníček paní L.. Vzhledem k tomu, že již během dopoledne rozbil ještě jednu věc, konkrétně pod ním praskla židle, paní L. byla rozzlobená. Pokud jde o jednání se S., paní L. s ním jednala zhruba 30 minut, během té doby obžalovaný kopíroval projektovou dokumentaci domu ve Vícemilicích a občanský průkaz S.. Kolem 17. hodiny L. ukončila schůzku se S. a odešla do některé z bank za klienty P., s nimiž také podepisovala smlouvu. Tím jim předala pana S. a obžalovaný s přítelkyní s ním šli jednat, kdy se okrajově bavili o hypotéce, především ale mluvili o stavebních zakázkách, které tenkrát v té době měli v realitní kanceláři, jednali zhruba do 18. hodiny. M. L. volali jedni z klientů, kdy šlo o manžele, kterým prodali nemovitost v Žabčicích, zda by se mohli na chvíli do realitní kanceláře stavit. Přišli, přítelkyni děkovali, zvali je na grilování, zdrželi se asi 10 až 15 minut. Kolem 19. hodiny odjízďeli na večeri do Jundrova, kde se zdrželi zhruba do půl deváté.

Obžalovaný upřesňoval, že v realitní kanceláři se svou přítelkyní a její matkou pracuje zhruba 8 až 9 let, jeho náplní práce byla hlavně reklamní činnost, měl za úkol výlepy billboardů, vyvěšování reklamních panelů, nošení letáků do schránek, také vozil přítelkyni, která nevlastní řidičský průkaz. Pokud jde o 19. 1. 2012, tehdy nic nevylepoval. Konkrétně se dále vyjadřoval k jednotlivým schůzkám s klienty, kdy tvrdil, že průběh dne 19. 1. 2012 si vybavil proto, že vycházel z díře přítelkyně a rovněž z díře paní L., rovněž z mailu od pana M., společně tedy při návštěvách ve věznici průběh dne dali nějak dohromady. Pokud měl obžalovaný upřesnit komunikaci s jednotlivými klienty, které zmiňoval, uváděl, že pan M. chodil do jejich realitní kanceláře každý čtvrtek, na konkrétní klienty, kteří byli ten den domluveni na schůzku s panem M., si obžalovaný už nevzpomněl. Uváděl, že pokud jde o rozdělení práce v realitní kanceláři, paní L. měla na starosti hypoteční úvěry a financování

klientů, jeho přítelkyně M.L. pak prodej nemovitostí a braní telefonů od klientů, on sám měl na starosti reklamní činnost. Pokud jde o pana K., ten jednal jednak s paní L., jednak s M. L.. Konkrétně řešil potíže s výstavbou mezonetového bytu, že má odchlíplé lišty a v koupelně nějaké nedodělky. K panu S. obžalovaný uvedl, že kromě S. zájmu o hypoteční úvěr v souvislosti s domem ve Vícemilicích s ním řešili i stavební zakázky, které měli. S. měl stavební firmu. V uvedeném období byla spolupráce se S. v počátcích, prakticky pana S. zkoušeli, a to tak, že například řešil nějaké nedodělky, prováděl drobnější opravy. Obžalovaný tvrdil, že i toho 19. 1. 2012 se okrajově bavili o vzájemné spolupráci, zejména hovořili o stavebních pracích, které požadují jejich klienti. Na ničem konkrétním se ale podle obžalovaného nedomluvili, přičemž jednání S. s M.L. poté, co S. vyřizoval své vlastní záležitosti s L. L., trvalo asi hodinu. Obžalovaný zmínil, že sháněli investora, který by mohl zafinancovat nějakou lokalitu, domlouvali se na tom, že by mohli nabídnout klientům vzorové domy, na čemž by se podílel i pan S.. Tehdy byli v počátcích určitého developerského záměru a projektu, i toho 19. 1. se o tom okrajově bavili. Obžalovaný nedokázal přesně uvést, zda prostřednictvím L. byl či nebyl S. poskytnut konkrétní úvěr.

Obžalovaný se také k dotazu vyjadřoval k hrníčku, který měl tehdy rozbít, uváděl, že se jednalo o bílý hrníček s nějakými vlnkami, který byl umístěn v kredenci. Na přímý dotaz uvedl, že vázu nerozbil.

Vyjadřoval se také k možnosti zacházení s lepicími páskami, a to konkrétně s páskami typu, který je vyobrazen na fotografiích z místa činu, k čemuž obžalovaný uvedl, že takovou pásku běžně používal k práci, a to k vylepování reklamních předmětů, prakticky s ní pracoval denně. Uváděl, že kotouče této pásky vozil běžně v autě v počtu osmi až deseti kusů. Tvrdil, že v situacích, kdy nechával auto v servisu, pásky byly volně přístupné, měl tedy zato, že se mu mohly takto ztratit, kdy dále před Vánoci v roce 2011 došlo k vloupání do jeho auta, ztratila se mu bedna s nářadím i s páskami. Vloupání nehlásil. Obžalovaný dále doplnil, že na počátku roku 2012 vážil 145 kg, kdy měří 203 – 204 cm.

Obžalovaný dále upřesňoval svá tvrzení týkající se manželů P.. Uváděl, že manželé P. přišli k večeru do jejich kanceláře, a to až po 18. hodině. Jednalo se o manžele ze Žabčic, paní měla dlouhé vlasy svázané do culíku. Manželé stejného příjmení téhož dne měli sraz s L. L. u banky, kde měli podepsat úvěrovou smlouvu.

Za účelem ověření tvrzení obžalovaného, že celý předmětný den trávil se svou přítelkyní M. L., částečně také s L. L. a klienty realitní kanceláře, soud vyslechl M. L., L. L., T. K., V.P., J. M. a R. S..

Pokud jde o svědkyni M.L., ta uvedla, že je družkou obžalovaného K., ona sama je jediným vlastníkem realitní kanceláře XXXXX, kdy zpočátku kancelář vlastnila i se svou matkou. Uváděla, že obžalovaný v kanceláři fungoval jako její řidič plus vykonával pomocné práce, které se týkaly chodu realitní kanceláře, jako byly výlepy plakátů, letáky. Účastnil se i jednání s klienty. Pokud jde o 19. 1. 2012, svědkyně tvrdila, že od roku 2009 si vede podrobné diáře, kde si vše zaznamenává, takto tedy byla schopná zrekonstruovat průběh celého dne. Tvrdila, že dopoledne prohlíželi výstavbu v Žabovřeskách na Sochorově, poté se vraceli do kanceláře, bankéř jezdíval okolo 12. hodiny, kdy u nich býval mezi 12. a 14.

hodinou, případně déle. Tento den měla jednat s panem K., který měl původně přijít mezi 12. a 14. hodinou, kdy tam byl i bankéř, následně se však telefonicky omluvil, že se zdrží, dorazil až kolem 16. hodiny. V přítomnosti obžalovaného spolu hovořili o realizované výstavě ve Zvěřinově ulici, neboť K. byl jedním z jejích klientů, rovněž řešili krátce téma apartmánů v Jeseníkách. K. byl jednání přítomen, zapojoval se do rozhovoru, možná se bavili víc technicky, v tomto směru tomu obžalovaný lépe rozumí. Návštěvu K. sjednala matka svědkyně e-mailovou komunikací.

Následovala schůzka s panem S., což byl klient matky, schůzku se S. domluvila matka přímo s klientem, tu svědkyně M.L. nezařizovala. S. přišel ohledně nějakého svého záměru v souvislosti s rodinným domem ve Vícemilicích, mělo se jednat o rekonstrukci nebo nástavbu. Svědkyně se rozhovoru S. s matkou neúčastnila. Vyjadřovala se k vlastní spolupráci se S., kdy uvedla, že oni i S. pracují pro stejného developera, takže S. většinou pro ně realizoval bourací práce, rovněž jim dohazoval několik klientů. V době kolem 19. 1. 2012 nicméně nebyla ještě jejich spolupráce tak intenzivní, s projekty tehdy teprve začínali. Svědkyně připustila, že je možné, že obžalovaný K. s panem S. něco řešil, nicméně neví co, do rozhovoru nebyla zapojena.

Zmínila, že toho dne proběhl menší incident, obžalovaný rozbil matce hrnek nebo vázu, k níž měla citový vztah. Svědkyně si vybavila křik, snažila se matku uklidnit, neboť měla zato, že je vhodné před klienty mírnit emoce.

Následovala schůzka s P., kterou sjednávala svědkyně M.L., kdy nicméně nedokázala upřesnit, jak dlouho s nimi jednala. Bavili se o prodeji jejich domu v Troubsku, dokončili koupi a rekonstrukci domu a pozvali svědkyni na grilování. Svědkyně popsala, že paní P. měla krátké vlasy a byla hubená. Svědkyně dále doplnila, že v průběhu dne kancelář opustila její maminka, odcházela na nějakou schůzku do Hypoteční banky.

Vzhledem k tomu, že svědkyně v přípravném řízení vypovídala v některých bodech rozdílně, s odkazem na ust. § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu byla její výpověď z přípravného řízení přečtena, svědkyně byla dotázána k rozporům. Svědkyně v rámci výpovědi v přípravném řízení především upřesňovala, že schůzka se S. byla domluvena její matkou již někdy koncem roku 2011. V průběhu uvedené schůzky došlo k tomu, že M.K. rozbil mamince vázu. Jednoznačně hovořila o tom, že klienti do kanceláře přišli v pořadí K., S., P.. P. přitom nebyli podle výpovědi svědkyně z přípravného řízení jejími klienty, jednalo se o klienty její matky, uvedla, že o nich nic neví. V přípravném řízení se nijak nezmiňovala o tom, že by snad jakýmkoli způsobem jednali ona a obžalovaný rovněž s R. S., mluvila pouze o tom, že S. byl klientem její matky a s matkou také jednal.

U hlavního líčení se svědkyně potom snažila objasnit údajnou situaci, která vznikla z nedorozumění v souvislosti s tím, že existovali dvojí manželé P. – s jedněmi jednala jejich matka v souvislosti se sepsáním smlouvy v bance, kdy shodou okolností zrovna ten den matka měla naplánovanou schůzku s klienty se shodným příjmením. Pokud jde o rozbitou vázu, upřesňovala, že váza byla zřejmě modrá.

Dále byla jako svědkyně vyslechnuta L.L., matka M. L., která vypověděla, že obžalovaný je již asi od roku 2001 přítelem její dcery. Vyjadřovala se ke společnosti XXXXX k tomu, jakým způsobem měly rozděleny jednotlivé činnosti s dcerou, rovněž popisovala, čím se v realitní kanceláři zabýval obžalovaný, kdy upřesnila, že byl převážně řidičem, vozil její dceru, vyřizoval různé věci na úřadech, řešil reklamní záležitosti. Pokud jde o průběh dne 19. 1. 2012, svědkyně odkazovala na svůj diář, kdy uváděla, že jelikož se jednalo o čtvrtek, byl u nich bankéř M., který přijel na 12. hodinu, poté mají hodinu na společný oběd, mezi 13. a 14. hodinou řeší klienty. Na uvedený den byl pozvaný pan K., měl podepsat nějaký dodatek, dále měla svědkyně pozvaného pana S., s nímž chtěla řešit konzultaci úvěru na rekonstrukci jeho domu ve Vícemilicích, nicméně S. přišel později, takže to nestihli, neboť bankéř předtím odjel. Podle diáře měla na 16.30 sjednán podpis hypotéky s manželi P., kdy u hlavního líčení svědkyně tvrdila, že si klienty P. popletla, jednalo se o dva páry. Jedni byli pozváni na podpis hypotečního úvěru, ty měla napsány v diáři, ty si nicméně dříve nevybavila, vybavila si jiné P., kteří byli u nich v kanceláři až na závěr pracovního dne, s nimiž konzultovala hypotéku. Ty měla nicméně napsané v diáři dcera. Svědkyně upřesnila, že podpis hypoteční smlouvy s prvními manžely P. proběhl v Hypoteční bance, odtud se vracela do kanceláře na schůzku s panem S., teprve poté přišli ti druzí P., kteří byli s M. L. domluveni na 18. hodinu. Svědkyně upřesnila, že pokud jde o setkání klienta K. s panem M., k tomu nakonec nedošlo, neboť v průběhu doby, kdy byl v kanceláři pan M., se K. omlouvá, že to nestíhá. M. se tedy uvedeného dne nesetkal s žádným z klientů. Pokud jde o přítomnost klienta K., její dcera s obžalovaným s ním rovněž hovořili, bavili se zřejmě o developerských projektech, zřejmě o apartmánech. S L. L. hovořil K. asi deset minut, celkově mohl být v kanceláři asi půl hodiny. Pokud jde o pana S., toho svědkyně tehdy viděla poprvé, kdy má zato, že obžalovaný s dcerou ho znali již z dřívějšíka, všichni mu říkali R., proto si ho do diáře zapsala jako R. i ona. Uvedla, že dcera i obžalovaný si se S. tykají.

Svědkyně dále k dotazu upřeshňovala jednání s P., kdy pokud jde o P., kteří se do kanceláře reálně dostavili, jednalo se o klienty dcery, nicméně svědkyně L.L. s nimi také jednala, neboť chtěli konzultaci na hypotéku. Měla zato, že obžalovaný K. jim vařil kafe. Domnívala se, že s P. to byla první schůzka, jednalo se o mladší pár, paní byla zřejmě černovlasá.

Svědkyně uváděla, že konkrétní den si pamatuje především s odkazem na konflikt, k němuž došlo mezi ní a obžalovaným, neboť ten den jí nejprve zlomil židli a pošlapal zeď, později rozbil hrníček po babičce, který měla na kávu, šlo o bílý hrníček s pomněnkami.

V přípravném řízení se svědkyně blíže vyjadřovala k náplni práce obžalovaného v realitní kanceláři, kdy zdůraznila jeho funkci řidiče, vozil M. na prohlídky s klienty, pokud bylo potřeba, prohlídku uměl udělat i sám. Dělal administrativní úkoly pro M. i pro ni, běhal na katastr, na poštu, zajišťoval další pochůzky. Nechávali ho dělat úkony, které se týkaly reklamy, například roznos letáků, ale i vyhledával klienty, staral se o údržbu, řešil, co bylo v kanceláři potřeba. V přípravném řízení svědkyně vypovídala k návštěvě manželů P., kdy zmiňovala pouze jediný pár, uvedla, že se jednalo o manžele, které měla napsány v diáři na 16.30 hodin, ti jí donesli podklady pro Hypoteční banku k úvěru, který předkládala následující den. Rovněž zmínila, že obžalovaného požádala, aby manželům P. uvařil kávu. P. byli ze Žabčic.

V přípravném řízení svědkyně uváděla, že pokud jde o rozbití hrníčku, šlo o situaci, kdy se svědkyně chystala sklízet nádobí od pohoštění pana bankéře před příchodem pana S., kdy mezi nádobím byl i hrníček od její kávy. Požádala obžalovaného, aby nádobí pomohl uklidit a ona se mohla věnovat klientovi R. S.. Obžalovaný jí přitom v kuchyňce hrníček, který byl památeční po babičce, rozbil. Svědkyně v přípravném řízení doplnila, že v týdnu předtím ještě v kanceláři rozbil vázu, svědkyně se tedy tentokrát už rozčílila. U hlavního líčení doplnila, že se jednalo o úzkou modrou vázu, byly v ní vrbové proutky. I u hlavního líčení připustila, že k rozbití vázy došlo nějakou dobu před 19. 1. 2012. Svědkyně dále v přípravném řízení uváděla, že s panem S. jednala pouze v tomto jediném případě.

Svědék J.M. vypověděl, že pracuje v Komerční bance na úvěrovém oddělení fyzických osob, zaměřuje se na hypoteční úvěry a spolupracuje s realitními kanceláři, kdy jednou z nich je právě XXXXX paní L. a její dcery. Pokud jde o 19. 1. 2012, s odkazem na kalendář svědek věděl, že toho dne byl v Brně v realitní kanceláři XXXXX, kam vezl nějaké dokumenty k podpisu, šlo o listiny, které se týkaly klienta T.K., nicméně nebyly to určité podklady pro hypoteční úvěr, neboť ten byl řešen již v prosinci, v lednu se dodělávalo pouze něco k běžnému účtu. Svědek uvedl, že jezdil do kanceláře většinou odpoledne po obědě, někdy se stalo, že přijel a v kanceláři nečekal žádný klient, mohlo jít třeba o situaci, kdy měl nasbírány dokumenty od realitní kanceláře, které si tam jen převzal. Uvedl, že do kanceláře nejezdil pravidelně každý týden, přičemž otázky úvěrování řešil pouze s paní L. starší, neboť L. mladší se zabývala realitní činností. Uváděl, že v realitní kanceláři býval pan K., který tam pracoval jako řidič, vozil je na různé prohlídky, staral se o billboardy. Svědek si na žádné další konkrétní události předmětného dne nevzpomněl.

Pokud jde o svědka T. K., ten uvedl, že byl v kontaktu s realitní kanceláří XXXXX, paní L. prodávala byt, její maminka mu vyřizovala hypotéku. S paní L. starší se scházeli opakovaně, vše, co se týkalo hypotéky, řešil s paní L. starší. Několikrát byl v kanceláři i kvůli jedinému podpisu nebo jen vyzvednout nějaké papíry, nešlo o žádná dlouhá jednání. Pokud jde o 19. 1. 2012, svědek si nevybavil žádné konkrétní události, dokumenty k tomu již žádné nenašel, neboť se asi před rokem a půl stěhoval. Pokud jde o obžalovaného, svědek uvedl, že ho zná, a to jako přítele paní L.. S panem K. ovšem nikdy nejednal. Stejně tak nevznikla žádná spolupráce mezi firmou K. a společností XXXXX, pouze se bavili o prodeji nějakých apartmánů v Jeseníkách, to ale pouze mezi řečí, žádná spolupráce z toho nebyla. Svědek se k dotazu vyjadřoval také k bytu na Zvěřinově ulici, kdy si nicméně nevzpomněl na žádné problémy stavebního charakteru, řešil pouze problémy s termínem a se standardy. Svědek vypověděl, že s obžalovaným K. žádné takové věci neřešil.

Svědkyně V.P. uvedla, že prostřednictvím realitní kanceláře XXXXX vyřizovali hypotéku, jednali pouze s paní L. starší. V průběhu několika jednání jim zřejmě byla představena dcera paní L., nicméně obžalovaného K. svědkyně neznala, kdy měla zato, že v kanceláři nikdy žádný muž nebyl. Pokud jde o vlastní podpis hypoteční smlouvy, společně s paní L. starší byli v hypoteční bance, tam s nimi podepisoval smlouvu pan bankéř. U paní L. v kanceláři nic nepodepisovali.

Dále byl jako svědek vyslechnut R.S.. Ten vypověděl, že řešil úvěr ohledně rodinného domu ve Vícemilicích-Bučovicích. Byla mu jeho známým doporučena firma XXXXX, konkrétně paní L.L.. Svědek uvedl, že nejprve s paní L. věc konzultoval po telefonu, poprvé s ní osobě jednal právě až 19. 1. 2012, schůzku sjednali při tom prvním a jediném telefonátu. Na schůzce svědek řekl představy o úvěru, realitní kancelář to začala řešit. Přišel do kanceláře, ukázal jim projekt, měl doklady, v kanceláři si okopírovali občanský průkaz a byly vyplněny základní formuláře. Teprve později nicméně vyšlo najevo, že takto hypoteční úvěr uzavřen být nemůže, neboť svědek byl VIP klientem Komerční banky, takže úvěr bylo třeba řešit přímo s bankou. Svědek upřesnil, že pokud se jedná o schůzku 19. 1., byla přítomna M.L. i M.K.. Svědek jednal nejprve s ní, nicméně M.L. ho odkázala na maminku, neboť ta řeší hypoteční úvěry, s M. L. tedy mluvil, pouze když ho uváděla dovnitř. V průběhu schůzky mu obžalovaný K. dělal čaj, rozbil přitom vázu, která byla po mamince paní L., tuto událost svědek viděl, stalo se to v zasedací místnosti. V rohu místnosti stála váza, do které K. asi omylem kopl, váza se rozbila, šlo o vázu vysokou asi 80 cm, která stála na zemi, zřejmě v ní něco bylo, možná květiny. Jakou barvu váza měla, to už si svědek nevzpomněl. Uvedl, že paní L. starší začala velmi křičet, šlo o její srdeční záležitost. Svědek upřesnil, že na schůzku se dostavil v půl šesté, schůzka trvala zhruba do šesti hodin.

Dále uvedl, že později se společností XXXXX spolupracoval, docházel tam 2x až 3x do týdne. Již při návštěvě 19. 1. hovořil o případné možné spolupráci s obžalovaným K., kterého se ptal, zda má zkušenost s nějakými firmami, které by mu mohl doporučit. Později pak se společností XXXXX spolupracoval, domluvil jim tři až čtyři zakázky, např. prodej rodinného domu v Nesovicích. V současnosti dělají pro stejného developera. Svědek doplnil, že v souvislosti s konfliktem při rozbití vázy měla L. starší uvést, že K. je totální nemehlo, že jí rozbil dříve i hrnek. Ten den nicméně obžalovaný K. v přítomnosti svědka S. rozbil pouze vázu.

K důkazu byla čtena rovněž výpověď svědka z přípravného řízení, v rámci které obžalovaný mimo jiné uvedl, že v průběhu jeho návštěvy kanceláře XXXXX vedle seděl nějaký klient, nicméně jeho totožnost svědek neznal. I v rámci této svědecké výpovědi hovořil o tom, že v průběhu schůzky obžalovaný K. rozbil vázu, načež stará paní L. spustila řev. Svědek doplnil, že XXXXX navštěvuje pravidelně 5x až 6x do měsíce, bývá v kontaktu s M. L., paní L. starší ho požádala, aby ve věci podal svědeckou výpověď, neboť uvedeného dne v kanceláři byl, tak aby to dosvědčil.

Svědecké výpovědi byly doplněny listinami, konkrétně soud odkazuje na úřední záznamy a kopie stránek z diáře M. L. i L. L., na příписы, které obsahují komunikaci s M. či P., podklady týkající se nemovitosti S., smlouvu a doklady, které se vztahují k panu K.. Jednak byl tedy předložen e-mail ze dne 17. 1. 2012, kterým se M.L. dotazuje pana K., zda může ve čtvrtek dojít do realitní kanceláře mezi 13. a 14. hodinou, kdy tam bude pan M.. Dále soud k důkazu provedl smlouvu o zprostředkování a převzetí rezervační kauce uzavřenou mezi XXXXX, s. r. o., a T. K. v srpnu 2011. Rovněž bylo k důkazu čteno potvrzení Hypoteční banky o převzetí kompletních podkladů složky návrhu na uzavření smlouvy o úvěru ze dne 20. 1. 2012, kdy se jednalo o materiály V. P.. Předávajícím je paní L. – XXXXX, s. r. o. K žádosti soudu zaslala Komerční banka kopii osobních dokladů R. S., která nicméně obsahuje pouze jeho podpis, nikoli datum, kdy měla být pořízena či S. podepsána.

Z hypoteční smlouvy sepsané u Hypoteční banky s manželi V. a J. P. bylo zjištěno, že smlouva byla uzavřena 19. 1. 2012. Hypoteční úvěr se s odkazem na příslušné dokumenty vázal k nemovitosti v obci Žabčice.

Dále byly k důkazu provedeny příslušné kopie stránek diáře M. L. i L. L.. Pokud jde o diář M. L., v horní části dne 19. 1. je uvedeno: „P. M.!!! Smlouvy!!! P. C. potvrdí termín, předat smlouvy P. M., sl M.“, kdy k tomuto jménu směřuje šipka se jménem M.. U časového označení 8.00 je uvedeno Černá Pole, Soběšice, u 9.00 pak S., p. C. a kontaktní telefonní číslo. Další údaje byly původně zapsány u času 17.00, zřejmě bylo uvedeno p. C., S. a telefonní číslo shodné jako u času 9.00, vše je nicméně přeškrtnuto, zbytek pod přeškrtnutím nečitelný. Pokud jde o stránku z diáře L. L., z příslušného úředního záznamu, který popisuje, jak originál diáře vypadal, je uvedeno, že údaje ze dne 19. 1. 2012 ve sloupci s hodinami jsou psány tužkou, údaje úplně dole pod sloupcem s hodinami jsou psány perem. Takto diář L. L. pod datem 19. 1. 2012 uvádí ve 12.00 M. (K. předání), 16.30 podpis P., 17.00 R. (zřejmě, částečně nečitelné) konzultace. Pod sloupečkem s označením hodin je pak uvedeno úhrada KB K. 3500, Civínová 7900.

Po provedení uvedených důkazů a zhodnocení jejich obsahu, zejména po vzájemném porovnání, srovnání s obsahem listin, které s uvedenými svědeckými výpověďmi a výpovědi obžalovaného souvisí, má však soud zato, že z uvedených důkazů hodnověrně nevyplývá, že by obžalovaný M.K. musel jednoznačně v době, kdy došlo ke skutku, jenž je popsán shora, trávit čas v realitní kanceláři XXXXX na náměstí Svobody v Brně. Soud je naopak toho názoru, že legenda o tom, že obžalovaný byl právě 19. 1. 2012 v kanceláři, kde pomáhal M. L., resp. L. L., setkal se s T.K., M., R. S., příp. manželi P., byla smyšlená a zkonstruována tak, aby zainteresované osoby, zejména přítelkyně obžalovaného a její matka, zajistily obžalovanému alibi. Obžalovaný, M.L. i L.L. se snažili zrekonstruovat průběh uvedeného dne, kdy obě ženy uvedly, že vycházely ze svých záznamů v diářích. Tyto byly provedeny k důkazu, nicméně soud na tomto místě uvádí, že záznamy v diářích rozhodně nelze považovat za detailní, průkazné, nejedná se naprosto o přesné záznamy jednotlivých schůzek, nelze přehlédnout, že M.L. nemá uvedeno s výjimkou návštěvy bankéře M. žádné konkrétní jméno, není tedy jasné, jakým způsobem si vybavila návštěvy uvedených osob. Pokud jde o L.L., dá se říci, že závěry jsou shodné. Je možné připustit, že předmětného dne se tedy skutečně dostavil do kanceláře M., který potvrdil, že do realitní kanceláře pravidelně dojížděl. Nelze ovšem považovat v žádném případě za prokázané, s kým se tam setkal či nesetkal, co tam konkrétního dne dělal a zda na místě viděl obžalovaného K.. Lze připustit, že se měl či mohl s bankéřem setkat T.K., jak vyplývá z předloženého mailu. T.K. připustil, že do kanceláře v uvedeném období rovněž docházel, a to v souvislosti s úvěrem, který mu byl poskytnut za zprostředkování realitní kanceláře, resp. L.L., rovněž připustil, že v některých případech se stávalo, že v kanceláři pouze vyzvedl nějaký dokument či poskytl jediný podpis. Ke konkrétnímu datu se nicméně vyjádřit nedokázal, nenašel k tomu ani žádné podklady, jeho výpověď tedy nepřinesla do věci žádné nové informace.

Sporné je pak především setkání jednotlivých účastníků s manželi P.. Bylo zjištěno, že v diáři L.L. je uvedeno, že v 16.30 má sjednání zřejmě schůzku s P., kdy rovněž byla předložena listina, z níž vyplývalo, že následujícího dne byly do banky doručeny listiny, které s úvěrem souvisely. Od této listiny a informace v diáři se pak zjevně odvíjela původní

výpověď L. L. z přípravného řízení, kdy tvrdila, že do realitní kanceláře se dostavili manželé P., s nimiž podepisovala úvěrovou smlouvu, kdy o tomto hovořila s jistotou, a to právě s odkazem na zápis v diáři a předmětnou listinu, uváděla, že se jednalo o manžele ze Žabčic, přinesli jí podklady pro Hypoteční banku k úvěru. Takto je tedy označovala jako své klienty. M.L. v přípravném řízení vypovídala v podstatě ve shodě s L. L., kdy tvrdila, že manželé P. přišli ještě po panu S., kdy vypověděla, že o nich nemá žádnou informaci, mohla by to doložit její matka, takto uvedla v podstatě, že P. byli rovněž klienty L. L., nikoli jejími. U hlavního líčení pak v podstatě poté, co souvislosti s informacemi shromážděnými ve spise vyšlo najevo, že hypoteční smlouva s manželi V. a J. P. byla ve skutečnosti sepsána téhož dne v budově Hypoteční banky, nikoli v realitní kanceláři L., kdy v tomtéž duchu vypovídala svědkyně V.P., obžalovaný, M.L. i L.L. zmiňují další manžele P., kdy tvrdili, že se jednalo o shodu jmen. Konkrétně M.L. vypověděla, že až po návštěvě R.S. proběhlo jednání s posledními klienty, kterými byli „ti druzí“ P. z Troubska, s nimiž ona sama sjednávala schůzku, v diáři nicméně žádnou schůzku s P. uvedenu neměla, to osvětlovala tím, že je možné, že jí klienti volali, že se staví okamžitě. Dovedla popsat pouze ženu, kdy uváděla, že se jednalo o hubenou krátkovlasou paní. Uvedeného jednání údajně byla přítomna i její matka L.L.. Pokud jde o P., kteří byli uvedeni v diáři L. L., s nimi měla její matka schůzku mimo realitní kancelář, odcházela do Hypoteční banky.

L.L. uváděla, že rovněž komunikovala s dvojicí manželů P., kdy údajně si původně manžele popletla. Tvrdila, že pokud jde o P., kteří skutečně navštívili realitní kancelář, měla je zapsány v diáři dcera, byli u nich až v závěru pracovního dne, kdy L.L. s nimi původně dělala konzultaci hypoték. P. se dostavili do kanceláře na 18. hodinu, a to po domluvě s M. L.. Tvrdila, že obžalovaný jim vařil kávu. Také doplnila, že má zato, že se jednalo o první schůzku s P., podle ní byla paní černovlasá, muže nebyla schopná popsat. Druzí P. byli její klienti, podepisovali hypotéku v Hypoteční bance na Malinovského náměstí, kam se L.L. rovněž dostavila.

Obžalovaný tvrdil, že téhož dne M.L. volali jedni z klientů přímo do realitní kanceláře, šlo o manžele, jejichž jméno si původně nevybavil, jimž prodávali nemovitost v Žabčicích, kdy žádali M. L., zda by se na chvíli mohli stavít do realitní kanceláře. Přišli a zvali obžalovaného i s přítelkyní na grilování, děkovali za rychle prodanou nemovitost v Žabčicích, zdrželi se jen 10 až 15 minut. Žena měla dlouhé vlasy svázané do culíku. Obžalovaný upřesňoval, že manželé byli velice rádi, že jim M.L. v rekordně krátké době prodala nemovitost, proto se stavili. S jinými P. měla L.L. sraz u banky, kde měli podepsat úvěrovou smlouvu.

Z uvedeného je zřejmé, že popisování konkrétních kontaktů s manžely P., ať už s jednou dvojicí či se dvěma, se jeví naprosto nehodnověrné a vykonstruované za účelem zajištění hodnověrné legendy. Je zřejmé, že uvedeného dne, a to s odkazem na příslušnou listinu, skutečně V. a J. P. sepsali v budově Hypoteční banky úvěrovou smlouvu, zřejmě za přítomnosti L. L., tato informace je v souladu i se zápisem v jejím diáři. Žádní jiní P. v žádném z diářů zapsáni nejsou, a to navzdory tomu, že L.L. toto tvrdila, kdy uváděla, že jiní P. byli klienty M. L., ona s nimi měla sjednanou schůzku. Toto tvrzení je v rozporu s tím, jak situaci popisoval obžalovaný, který uváděl, že ke schůzce došlo spontánně, klienti volali, zda se mohou stavít okamžitě, měli radost z prodeje domu v Žabčicích. Oproti tomu L. a M. L.

mluvily o Troubsku, kdy naopak z Žabčic měli být P., jež byli klienty L.L. a sepisovali v Hypoteční bance úvěr. Nelze přehlédnout také rozpory v popisu přinejmenším jedné z žen P., která se měla dostavit do realitní kanceláře, jsou tam značné rozpory v délce vlasů. Dle názoru soudu nedošlo k žádné návštěvě manželů P. v realitní kanceláři, tato informace padla v přípravném řízení od M. a L.L., které vycházely zřejmě ze zápisů v diáři L.L., kde bylo pouze uvedeno 16.30 P.. Je zjevné, že výpověď obžalovaného i obou svědkyň jsou v tomto bodě jednoznačně nehodnověrné, údajné dva manželské páry jsou zaměňovány, není zřejmé, kdo byl čím klientem, kdy v tomto se tvrzení M.L. a L.L. neshodují. M.L. si v přípravném řízení na P. údajně vůbec nepamatovala, označovala je jednoznačně jako klienty L.L., později pak tvrdila, že to byli její klienti, kteří byli velice rádi za extrémně rychlý prodej, zvali ji i s přítelem na grilování, což se jeví nestandardní a je s podivem, že by si na nic takového nepamatovala a neuvědomila si, že měla klienty tohoto jména. Soud se přiklání spíše k názoru, že se jedná o smyšlenou legendu za účelem zajištění alibi, která byla takto dotvořená dalším neexistujícím párem manželů P. poté, co vyšlo najevo, že původní P., kteří téhož dne uzavírali úvěrovou smlouvu, se v kanceláři vůbec nemohli nacházet, a to s odkazem na listinu a výpověď V.P.

Stejně tak soud neuvěřil tvrzení obžalovaného, jeho přítelkyně a její matky, pokud jde o přítomnost R.S. v realitní kanceláři v odpoledních hodinách. Soud v tomto směru neuvěřil ani svědku R.S.. Jejich výpovědi v tomto směru byly rozvedeny shora, soud zdůrazní pouze zjevný rozpor v jejich výpovědích, který se týká údajně rozbitého památečního hrníčku po babičce. Tento detail L. i M.L., obžalovaný i R.S. zdůrazňují, neboť od něj odvíjejí fakt, že si pamatují konkrétní den, podrobné jednání, jeho obsah i osoby, které na místě byly. Přestože obžalovaný jednoznačně uvádí, že měl v přítomnosti R.S. rozbít památeční hrníček, který byl bílý s nějakými vlnkami a byl umístěn v kredenci, L.L. mluví o bílém hrníčku s pomněnkami, který obžalovaný měl rozbít poté, co byl požádán o poklizení nádobí po pohoštění jednoho z klientů. Svědkyně L.L. se zmínila také o tom, že v dřívějším období jí rozbil obžalovaný úzkou modrou vázu. M.L. vypovídala pouze o tom, že obžalovaný mamce něco rozbil, hrnek nebo vázu, v přípravném řízení mluvila o váze. Svědek R.S. tvrdil, že obžalovaný rozbil vázu, kterou měla L.L. po mamince, přesně popsal, kde byla váza umístěna, uvedl, jak byla vysoká, také vypověděl, že v ní něco bylo naaranžováno, možná květiny. K přímému dotazu uvedl, že o hrníčku nehovořil, trval na váze. Hrnek měl být obžalovaným údajně podle slov L. L. v souvislosti s konfliktem, který po rozbití vázy nastal, rozbít již dříve.

Další rozpory, které se týkají vlastní návštěvy R. S. v kanceláři XXXXX, souvisejí s vlastní schůzkou, kdy všechny zúčastněné osoby se značně liší v tom, čím byl R.S. vlastně známý, přičemž z výpovědi L.L. vyplývá, že R.S. předtím neznala, šlo o jeho první návštěvu v realitní kanceláři, mělo jít pouze o jakousi konzultaci. Samotný R.S. uvedl, že s L. ani obžalovaným se z dřívějšíka neznal, teprve následně se mezi nimi rozvinula jakási spolupráce, L. mu doporučil její klient, jeho známý. Za těchto okolností je s podivem, že v diáři L.L. je na 17.00 uvedeno R. konzultace, kdy zapsání zcela nového neznámého klienta pouze pod křestním jménem bez jakéhokoli vysvětlení se soudu jeví naprosto nesmyslné. Nelze přehlédnout ani rozpory v popisu průběhu schůzky, její délky, v tom, o čem se měli údajně podle jednotlivých účastníků bavit, co měli řešit, zejména jde o komunikaci mezi svědkem S. a obžalovaným. Z jednotlivých výpovědí přitom vyplývá, že se S. začala realitní kancelář

později spolupracovat, v tomto smyslu vypovídají všichni zúčastnění, svědek byl nepochybně v užším kontaktu s M.L. i L.L. bezprostředně před podáním výpovědi.

Rovněž nelze přehlédnout tvrzení obžalovaného, že s T.K. on osobně probíral technické záležitosti v souvislosti s nesrovnalostmi na samotné stavbě, kdy toto T.K. zcela vyloučil, konkrétně uvedl, že o technických záležitostech, resp. nedodělcích či stížnostech se nikdy s obžalovaným nebavil. Jeho potíže v tomto směru obžalovaný neřešil.

V souvislosti s uvedeným srovnáním jednotlivých výpovědí je tedy zřejmé, že důkazy v tomto směru naprosto neprokazují tvrzení obžalovaného, že byl předmětného odpoledne až do večerních hodin, nejméně do 19. hodiny v realitní kanceláři XXXXX na náměstí Svobody, kde se účastnil jednotlivých schůzek se shora popsanými klienty. Uvedení klienti to buďto nepotvrdili (T.K., J.M.) nebo zcela vyvrátili (V.P.), příp. vypovídali takovým způsobem, že jejich výpovědi není možné uvěřit (R.S., M.L., L.L.). Provedené důkazy v tomto směru bez dalšího neprokazují, že by musel být v době, kdy došlo ke shora uvedenému skutku, obžalovaný v Brně, tedy nevylučují, že by v té době nemohl být v Jedovnicích.

Naopak je třeba zdůraznit, že jiné, objektivní důkazy jednoznačně poukazují na osobu obžalovaného jakožto na pachatele shora rozvedeného jednání. Na tomto místě soud odkazuje zejména na závěry genetického zkoumání tak, jak byly rozvedeny shora. Bylo jednoznačně prokázáno, že na stopě č. 9, tedy na stříbrné lepicí pásce, která byla zajištěna na zábradlí u schodů nad podestou, byly zajištěny stopy s obsahem profilu DNA, který odpovídá profilu DNA M.K. tak, jak je tento zařazen do národní databáze. Především je třeba uvést, že konkrétní věcná stopa při srovnání popisu události tak, jak jej poskytla V. a K., byla částí lepicí pásky, jež byla odmotána až poté, co již byla jinými kusy lepicí pásky svázána V. i její syn, a to s ohledem na místo nálezu, kdy se nacházela na zábradlí u schodů nad podestou, byla tedy použita na svázání poškozeného K.. Nejedná se tedy rozhodně o část lepicí pásky, která by se nacházela na povrchu vlastního kotouče. Je tedy dle názoru soudu vyloučeno, aby se jednalo kupříkladu s ohledem na tvrzení obžalovaného o lepicí pásku, která mu byla v blíže nezjištěné době údajně odcizena z automobilu, či se mohla dostat do dispozice jiné osoby jiným nezjištěným způsobem. Jednalo se o část kotouče lepicí pásky, který byl obnažen až po odmotání jiných kusů použitých téhož dne na tomtéž místě na svázání jiných osob dříve, než došlo k odmotání a utržení tohoto konkrétního kusu. Je tedy zřejmé, že se na uvedený kus lepicí pásky nemohly dostat genetické stopy osob na místě nepřítomných.

Nelze rovněž přehlédnout, že obžalovaný odpovídá v zásadě popisu tak, jak ho poskytla V., K., J. a K., konkrétně má soud na mysli údaj o jeho výšce a tělesné konstituci. Všechny čtyři osoby uváděly, že muži měli vysokou postavu atletického typu. Svědci sice uvádějí jiná konkrétní čísla, nicméně z jejich výpovědí je zřejmé, že měli na mysli vysokého muže, v tom se všichni shodují. Nejsou pochybnosti o tom, že P. J. a J. K. viděli shodné muže jako K. a V., přesto objektivní údaje o jejich výšce tak, jak je odhadovali, se značně liší. Z těchto odlišností není možné nic konkrétního dovodit, jedná se pouze o odhad, kdy navíc nelze přehlédnout, že všechny tyto osoby viděly uvedené muže z různé perspektivy, z různé vzdálenosti, za různých okolností. Všichni se nicméně shodli na tom, že se jednalo o vysoké muže. Uvedený údaj zjištěný od svědků koresponduje s fyzickou konstitucí obžalovaného, kdy on sám uvedl, že měří 203 – 204 cm. Obžalovaný se účastnil hlavních líčení u soudu,

soud měl možnost posoudit, jakým dojmem obžalovaný působí, kdy je jednoznačné, že je namíste ho označit jako vysokého, atleticky stavěného muže. Je třeba uvést, že výška okolo dvou metrů není výškou průměrnou, s přihlédnutím k běžnému složení populace, konkrétně pokud jde o výšku mužů, je zřejmé, že většina mužské populace dosahuje výšky nižší než obžalovaný, s ohledem na výpověď svědků je přitom zřejmé, že pachatelé byli opravdu vysocí, tedy nadprůměrně vysocí. V principu normálního rozložení populace, pokud jde o výšku (Gaussova křivka), pak vyplývá, že množství osob, které disponují nadprůměrnou výškou, se snižuje oproti průměru, pravděpodobnost náhodného označení se tak tedy rovněž snižuje. Navíc nelze přehlédnout, že obžalovaný je osobou, jež se pohybovala v blízkosti působení poškozeného a jeho rodiny, na tomto místě soud pouze podotýká, že kupříkladu bylo zjištěno, že v mobilním telefonu obžalovaného figuruje číslo na A.A., jehož výpověď v rámci podaného vysvětlení byla u hlavního líčení čtena, který uvedl, že zná poškozeného L. K., a to ze zaměstnání ve společnosti ICSC, stejně tak zná obžalovaného, a to velice dobře a již několik let, stýká se s ním jeho bratr C.A.. Byť tedy nebyly zjištěny žádné konkrétní okolnosti, které by spojovaly loupežné přepadení, osobu obžalovaného, poškozeného či příp. A.A., je zřejmé, že na základě shody profilu DNA byla vytipována jednoznačně osoba, která se pohybovala v okolí poškozeného, navíc odpovídá ne zcela standardní výškou popisu, který byl poskytnut poškozenými i náhodnými svědky. Za této důkazní situace je soud toho názoru, že závěry genetické expertízy nelze nijak zpochybnit, naopak ostatní okolnosti jsou zcela v souladu s těmito zjištěními, kdy takto byla vytipována osoba, jež odpovídá vlastní situaci v jiných bodech.

Pokud soud k důkazu provedl ústavní znalecký posudek, jehož obsah byl shora rozveden a který zpochybňuje jednak metodiku při vyhodnocování DNA profilů a určování shody, jednak možnost sekundárních i primárních přenosů, soud je toho názoru, že v tomto konkrétním případě k žádným pochybnostem nedošlo ani dojít nemohlo. Veškeré možnosti primárního či sekundárního přenosu v tomto konkrétním případě nepřipadají v úvahu, nejsou přiléhavé. Nelze přehlédnout, že ke skutku mělo dojít již v roce 2012, shoda byla zjištěna až o tři roky později v souvislosti se zařazením genetické stopy obžalovaného do národní databáze. Je zcela vyloučená úmyslná či náhodná kontaminace stopy zajištěné z místa činu, když DNA profil byl z lepicí pásky zajištěn krátce po spáchání shora uvedeného skutku. Rovněž nepřipadá v úvahu kontaminace žádnou z osob, která se podílela na znaleckém zkoumání. Pokud jde o zpochybňování metod, jež byly v rámci OKTE použity, soud se s námitkami nijak neztotožňuje, neboť především se nejednalo o žádné námitky konkrétní, navíc závěr znalecké expertízy je v souladu s dalšími provedenými důkazy, ukazuje na obžalovaného, k němuž směřují i ostatní stopy, když soud považuje jeho obhajobu, z níž mělo vyplývat, že nemohl být na místě činu, za nehodnověrnou a vyvrácenou.

Soud tedy uzavírá, že z dokazování jednoznačně vyplynulo, že to byl právě obžalovaný, kdo se dopustil skutku, jenž byl popsán shora. Totožnost druhé z osob, která obžalovaného doprovázela, nebyla zjištěna. Stejně tak nebylo zjištěno, z jakých konkrétních důvodů se obžalovaný na místě činu nacházel, resp. co bylo jeho motivem. Deficit těchto zjištění nicméně nijak nebrání závěru, že obžalovaný proti jinému užil násilí a pohrůžky bezprostředního násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví a škodu ve výši 890.410,- Kč, tedy škodu značnou ve smyslu § 138 trestního zákoníku. Dále neoprávněně vnikl do obydlí jiného, užil při činu násilí a takový čin spáchal se

zbraní, již byl buďto paralyzér, nebo pistole, o nichž se zmiňoval poškozený K., je tedy zřejmé, že se dopustil zvlášť závažného zločinu loupeže dle § 173 odst. 1, 2 písm. b), c) trestního zákoníku a přečinu porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, 3 trestního zákoníku. Pokud jde o subjektivní stránku, nelze pochybovat s odkazem na způsob spáchání uvedených jednání, že oba trestné činy byly spáchány úmyslně, a to pokud jde o zvlášť závažný zločin loupeže v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť obžalovaný chtěl způsobem v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný trestním zákoníkem, konkrétně zájem na ochraně vlastnictví, vůči poškozeným jednal zcela aktivně, vědomě, finanční prostředky v jejich domě cíleně vyhledával. Pokud jde o způsobení těžké újmy na zdraví, jež vznikla L.V., zde soud odkazuje na ust. § 17 písm. b) trestního zákoníku, podle kterého k okolnosti, která podmiňuje použití vyšší trestní sazby, se přihlédne, jde-li o jinou skutečnost než těžší následek, i tehdy, jestliže o ní pachatel nevěděl, ač o ní vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl, vyjímaje případy, kdy trestní zákon vyžaduje, aby o ní pachatel věděl. Z uvedeného je zřejmé, že postačí zavinění nedbalostní. V tomto konkrétním případě je zřejmé, že s odkazem na okolnosti případu, na způsob vniknutí do domu, kdy obžalovaný působil násilím, resp. takovým jednáním, které vyvolávalo v poškozené extrémní strach, a to zejména v souvislosti s tím, že bylo takto ohroženo i její malé dítě, které bylo svázáno, byla mu zalepena ústa, obžalovanému muselo být zřejmé, že případný následek v psychické oblasti poškozené způsobit může. Nebylo zjištěno nic, z čehož by snad mohl dovodit, že obžalovaný nebyl schopen posoudit situaci, kterou vyvolal a v níž se následně nacházel, a to včetně posouzení situace poškozených, soud nemá důvod pochybovat, že se jedná o muže s běžnými zkušenostmi, znalostmi a rozhledem muže středního věku. Nelze tedy pochybovat, že došlo k zavinění v zákonem požadované formě i ve vztahu ke znaku, který spočívá ve způsobení těžké újmy na zdraví. Pokud jde o přečin porušování domovní svobody, i zde jednal obžalovaný úmyslně, a to opět v úmyslu přímém, neboť obžalovaný naprosto jistě věděl, že vstupuje do domu, který mu nepatří, nemá žádný titul k jeho užívání ani ke vstupu do něj, nebyl do domu pozván a jednal aktivně takovým způsobem, že to neodpovídalo vůli obyvatel tohoto domu. Obžalovaný se svým společníkem dveře přetlačil, měli s sebou zbraně.

Po provedení shora uvedených důkazů byl vznesen návrh na doplnění dokazování výsledkem zpracovatele znaleckého posudku OKTE Brno a výsledkem znalce MUDr. Vaňka. Soud nicméně s odkazem na shora rozvedené úvahy je toho názoru, že doplnění dokazování v tomto směru se jeví nadbytečné. Po vyhodnocení jednotlivých důkazů i ve vzájemných souvislostech je zřejmé, že obžalovaný je osobou, která se dopustila shora rozvedeného jednání. Dle názoru soudu není důvod zjišťovat, na jakých principech je založena znalecká práce policejního pracoviště OKTE v souvislosti s vyhodnocováním DNA profilů a sledováním jejich jednotlivé shody, není tedy nutné se v tomto směru zabývat těmito otázkami ani v rámci případného výsledku zpracovatele uvedeného posudku, ani výsledku zpracovatele ústavního znaleckého posudku MUDr. Vaňka. Doplnění dokazování v tomto smyslu se jeví nad rámec potřeb trestního řízení a je v rozporu se zásadou rychlosti a hospodárnosti řízení. Soud tedy o návrzích rozhodl dle § 216 odst. 1 trestního řádu tak, že důkazy provedeny nebudou.

Pokud jde o úvahu o druhu a výměře trestu, soud zohlednil veškerá kritéria uvedená v § 39 trestního zákoníku. K osobě, k osobním poměrům a dosavadnímu životu obžalovaného bylo zjištěno, že je svobodný, bezdětný, dosáhl středoškolského vzdělání, živil se prací pro realitní kancelář své družky. Ze zprávy ÚMČ Brno-jih bylo zjištěno, že obžalovaný nebyl projednáván komisí pro projednávání přestupků. V opise z rejstříku trestů má obžalovaný pět záznamů, kdy poprvé byl soudně trestán v roce 1996 pro poškozování cizí věci a neoprávněné užívání cizí věci, za což byl odsouzen k trestu odnětí svobody, jehož výkon byl podmíněně odložen, současně mu byl uložen trest propadnutí věci. V roce 2005 byl obžalovanému za spáchání trestného činu zpronevěry uložen peněžitý trest, který následně zaplatil. O rok později byl znovu souzen pro trestný čin zpronevěry, kdy výrok o trestu byl následně zrušen v souvislosti s ukládáním souhrnného trestu nejprve Městským soudem v Brně v roce 2007, kdy za uvedený trestný čin a další trestný čin zpronevěry soud ukládal znovu souhrnný peněžitý trest, posléze pak Krajský soud v Brně dne 5. 10. 2007 rozhodl o vině obžalovaného ve vztahu k trestnému činu krádeže, uložil trest odnětí svobody s podmíněným odkladem výkonu trestu, kdy obžalovaný se následně osvědčil ve zkušební době podmíněného odsouzení, vedle toho byl uložen také souhrnný peněžitý trest v celkové výměře 48.000,- Kč. V opise z rejstříku trestů není uvedeno, zda došlo k úhradě uvedeného peněžitého trestu či zda bylo rozhodnuto o tom, že bude vykonán náhradní trest odnětí svobody v počtu osmi měsíců.

Z příslušného rozsudku Krajského soudu v Brně, sp. zn. 43T 8/2015, dále pak ze sdělení Vrchního soudu v Olomouci a z protokolu o veřejném zasedání Vrchního soudu v Olomouci, sp. zn. 6To 12/2017, bylo zjištěno, že dne 7. 12. 2016 byl obžalovaný M.K. uznán vinným ze spáchání zločinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 trestního zákoníku, přečinu poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku a přečinu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku, přičemž uvedených trestných činů se v prvních třech případech dopustil pěti útoky ke dni 26. 7. 2014, pokud jde o posledně jmenovaný trestný čin, ten byl spáchán dne 18. 2. 2014 jediným skutkem. Za uvedenou trestnou činnost byl obžalovanému M.K. uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání pěti let a osmi měsíců se zařazením do věznice s ostrahou, kdy současně mu byl uložen trest propadnutí věci ve vztahu k lamači zámeků, černé sportovní tašce s obsahem a kovovému háčku s plastovou rukojetí. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 27. 4. 2017, kdy Vrchní soud v Olomouci zamítl odvolání obžalovaného.

Z uvedených časových údajů je zřejmé, že obžalovaný se trestné činnosti, která byla předmětem řízení ve věci Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 43T 8/2015 a za kterou již byl pravomocně odsouzen, dopustil ve vícečinném nestejnorodém souběhu s trestnou činností, jíž se soud zabývá v této trestní věci. Je tedy namístě ukládat obžalovanému souhrnný trest za splnění podmínek uvedených v § 43 odst. 2 trestního zákoníku, tedy podle ustanovení, které obsahuje trest nejprísnejší, konkrétně podle § 173 odst. 2 trestního zákoníku. Podle uvedeného ustanovení byl obžalovaný ohrožen trestem odnětí svobody v rozpětí 5 až 12 let. Obžalovanému přitěžovala výrazně skutečnost, že je trestán za šest trestných činů, z nichž ve dvou případech se jednalo o zvlášť závažné zločiny, tři z trestných činů spáchal čtyřmi útoky. Nelze přehlédnout okolnosti spáchání shora rozvedeného skutku, kdy trestné jednání bylo zaměřeno mimo jiné také proti malému dítěti, jeho matka byla přítomna tomu, jak dítě svazují, uvedená skutečnost značně zvyšuje společenskou škodlivost rozvedeného jednání.

Rovněž soud přihlédl ke skutečnosti, že byla odcizena finanční částka ve výši téměř 900 tisíc korun, tedy částka odpovídající téměř dvojnásobku zákonné hranice rozhodné pro právní kvalifikaci. Další skutečností, jež má nepochybně vliv na úvahu o druhu a výši trestu, je fakt, že obžalovaný se trestné činnosti, kterou se nyní soud zabývá, dopustil ve společnosti dalšího pachatele, čímž je nepochybně zvyšována nebezpečnost uvedeného jednání, neboť za této situace je pravděpodobnější dokonání trestného činu, dále také eliminována možnost poškozených jakýmkoliv způsobem se bránit či odvrátit jednání pachatelů či vzniklých následků. Soud také do trestu promítl charakter těžké újmy, která byla způsobená poškozené L.V., kdy z dokazování vyplynulo, že se jedná o zdravotní poškození nevratné, trvalé. Jako k přitěžující okolnosti soud také přihlédl k dosavadní trestní minulosti obžalovaného, kdy byt bylo zjištěno, že se osvědčil ve zkušební době podmíněného odsouzení ve vztahu k dřívějším odsouzením, pokud byl ukládán trest propadnutí věci, nenastala fikce neodsouzení. Obžalovaný má sklony k páčání majetkové trestné činnosti. Polehčující okolnosti v podstatě nebyly shledány.

Za uvedené situace má soud za to, že přiměřeným trestem bude trest odnětí svobody v trvání 8,5 let, tedy trest v polovině zákonného rozpětí. Obžalovaný dosud nebyl ve výkonu trestu ve věznici, nicméně je mu ukládán trest za zvlášť závažný zločin ve výměře přesahující 8 let, s odkazem na ust. § 56 odst. 2 písm. d) trestního zákoníku by tedy měl být zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou. Soud má nicméně zato, že právě s ohledem na to, že obžalovaný dosud za sebou zkušenost z výkonu trestu nemá, bylo by vhodnější za využití § 56 odst. 3 trestního zákoníku zařadit obžalovaného do věznice jiného typu, konkrétně do věznice mírnější, zde do věznice s ostrahou. Lze mít za to, že s ohledem na stupeň a povahu narušení obžalovaného, na kterého dosud nepůsobil přímý výkon trestu odnětí svobody ve věznici, bude postačovat výkon v mírnějším typu věznice a tento povede k tomu, aby do budoucna vedl řádný život.

Vzhledem k tomu, že je ukládán souhrnný trest, soud za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku zrušil výrok o trestu, který byl uložen obžalovanému K. rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 7. 12. 2016, sp. zn. 43T 8/2015, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu. Vzhledem k tomu, že původním rozhodnutím byl obžalovanému uložen také trest propadnutí věci, má soud zato, že bude vhodné uvedený výrok o trestu propadnutí věci zařadit i do tohoto rozhodnutí. Je namístě působit na obžalovaného tímto trestem, neboť předměty, které byly u obžalovaného zajištěny v souvislosti s šetřením trestné činnosti, ve vztahu ke kterým byl uznán vinným v dotčené věci Krajského soudu v Brně, byly určeny k páčání trestné činnosti. Vzhledem k tomu, že trestné činy, jimiž se soud nyní zabývá, byly spáchány za účinnosti trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 5. 2015 pokud jde o ust. § 70 trestního zákoníku, přičemž úprava pozdější není pro obžalovaného příznivější, právě naopak rozšiřuje možnosti pro uložení trestu propadnutí věci, soud s odkazem na ust. § 2 odst. 1 trestního zákoníku trest propadnutí věci uložil podle § 70 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku právě ve znění účinném do 31. 5. 2015.

V průběhu trestního řízení se s nárokem na náhradu škody připojila Česká pojišťovna a. s., kdy požadovala, aby jí byla nahrazena škoda ve výši 34.000,- Kč, která odpovídá pojistnému plnění, jež bylo vyplaceno v souvislosti s uzavřenou pojistnou smlouvou

s poškozenou L.V.. Dle názoru soudu byl nárok pojišťovny řádně doložen příslušnými listinami, jež byly čteny k důkazu a byly rozvedeny shora, vyplacené pojistné plnění zcela odpovídá uzavřené pojistné smlouvě a vychází z nahlášené události, jejíž okolnosti byly rovněž provedeným dokazováním plně prokázány bez jakýchkoli pochybností. Současně bylo zjištěno, že uvedenou škodu obžalovaný úmyslně způsobil. Soud tedy ve smyslu § 228 odst. 1 trestního řádu obžalovaného zavázal k náhradě škody v této výši. Dále se s nárokem na náhradu škody připojila Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra České republiky, jejímž pojištěncem je poškozená L.V., kdy k připojení doložila vyúčtování, které obsahuje podrobný seznam zdravotnických úkonů včetně data a finančního vyčíslení, jež byly provedeny v souvislosti s ošetřením L.V. po loupežném přepadení. Rovněž ve vztahu k tomuto vznesenému nároku nevznikly sebemenší pochybnosti o jeho výši ani o otázce zavinění obžalovaného, i zde tedy byl obžalovaný zavázán k náhradě škody ve výši 729,- Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho obsahu, a to k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost ve výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být do osmi dnů od doručení obsahu rozsudku také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Krajský soud v Brně
dne 3. května 2017

Mgr. Ing. Dagmar Bordovská v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:

Anna Mazlová